

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720201931
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720201931.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnej veci navrhovateľky: O. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. O., toho času bydliskom R. X, XXX XX O., zastúpená Mgr. V. T. nar. XX.XX.XXXX, bytom J. G. XX/X, XXX XX O., proti povinnému otcovi: A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom mesto A., adresa na doručovanie O. XX, XXX XX A., o určenie príspevku na výživu nevydatej matke, v konaní o odvolaní povinného otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10Pc/7/2020-88 zo dňa 03.03.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 10Pc/7/2020-88 zo dňa 03.03.2021 mení tak, že:
Povinný otec je povinný s účinnosťou odo dňa 12.05.2020 prispievať navrhovateľke, najdlhšie do dňa 17.04.2022 vrátane, výživným v sume 50,- eur mesačne, so zročnosťou vždy do konca predchádzajúceho kalendárneho mesiaca.

Zameškané výživné za obdobie od 12.05.2020 do 31.03.2021 v sume 532,26 eur je povinný otec povinný splácať navrhovateľke spolu s bežným výživným v splátkach vo výške 10,- eur mesačne, počnúc kalendárnym mesiacom, v ktorom nadobudne tento rozsudok právoplatnosť, pričom nezaplatením čo i len časti ktorejkoľvek splátky v lehote jej splatnosti sa stáva splatným celý zvyšok dlhu na zameškanom výživnom.

Návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti zamietajú.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil povinnému otcovi (ďalej len „povinný“) s účinnosťou od XX.XX.XXXX, najdlhšie do 18.04.2022, prispievať navrhovateľke výživným v sume 50,- eur mesačne, zročným vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na nasledujúci mesiac k rukám navrhovateľky (výrok I.). Dlh na výživnom za obdobie od XX.XX.XXXX do 28.02.2021 v sume 571,67 eur okresný súd umožnil povinnému splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 10,- eur, zročnými spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a s tým, že nezaplatením zročnej splátky sa stáva zročný celý dlh (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd odkázal na ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vykonaným dokazovaním mal nepochybne preukázané, že návrh navrhovateľky smeruje voči otcovi jej maloletého dieťaťa S. W., nar. XX.XX.XXXX, za ktorého nie je vydatá, pričom požadovala príspevok na jej výživu v sume 50,- eur mesačne s účinnosťou odo dňa narodenia maloletého, t. j. odo dňa XX.XX.XXXX. Navrhovateľka je s maloletým na materskej dovolenke. Keďže maloletý má navyše zdravotné problémy,

nie je momentálne schopná ho umiestniť do predškolského zariadenia. Z dôvodu starostlivosti o maloletého tak nemôže pracovať v pracovnom pomere uspokojovať svoje nároky na výživu. Jej príjmom je teda len rodičovský príspevok vo výške 270,- eur a ďalší príjem v podobe prídavkov na deti v celkovej sume 74,85 eur, ktoré však musia slúžiť potrebám jej detí. Rovnako poberá náhradné výživné v celkovej sume 60,- eur mesačne na dve staršie deti. Povinný pred okresným súdom deklaroval svoju zlú finančnú situáciu, ktorú však nepreukázal napriek tomu, že bol požiadaný o predloženie príslušných dôkazov. Neposkytol dostatočné informácie o svojom zamestnávateľovi, ktorého by okresný súd mohol osloviť z úradnej povinnosti. Keďže povinný nepracuje v riadnom pracovnoprávnom vzťahu, nie je možné jeho príjem zistiť ani lustráciou v Sociálnej poisťovni. Okresný súd preto vychádzal len z majetkových pomerov povinného, ktoré boli zistené niekoľko mesiacov po narodení maloletého S., keď povinný uzavrel s navrhovateľkou dohodu, na základe ktorej sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 200,- eur mesačne. Podľa vyjadrenia povinného v tom období jeho príjem dosahoval približne 600,- eur mesačne a umožňoval mu takéto výživné platiť. Existencia dohody o výživnom na maloletého je dôkazom, že tomu tak skutočne bolo. Okresný súd preto vychádzal zo skutočnosti, že je v schopnostiach povinného dosiahnuť príjem približne v sume 600,- eur mesačne a z takýchto schopností povinného preto vychádzal aj pri určovaní výšky príspevku na výživu navrhovateľky. Zárobkové možnosti povinného, ale aj jeho schopnosti, sú v súčasnosti totiž vyššie, ako u navrhovateľky, ktorá má v opatere tri maloleté deti. Povinný sa nevenuje výchove a starostlivosti o žiadne dieťa, aj keď plní vyživovaciu povinnosť v minimálnej výške na syna A. F., žijúceho u matky, a preto je flexibilnejší pri svojich zárobkových aktivitách. Nemusí totiž zohľadňovať potreby detí, ktoré sú mu zverené, len ich vyživovacie potreby. Okresný súd považoval za spravodlivé vyhovieť návrhu navrhovateľky a s prihliadnutím na schopnosť povinného dosahovať príjem približne v sume 600,- eur mesačne, ustálil výšku príspevku v prospech navrhovateľky v sume 50,- eur mesačne. Tiež zdôraznil, že navrhovateľka nemôže použiť celý rodičovský príspevok výlučne na svoje potreby, ale musí z neho uhrádzať aj potreby troch maloletých detí, keďže výživné, ktoré na ne poberá, ani prídavky na tieto deti, nemôžu postačiť na úhradu ich osobných potrieb. Za predpokladu, že by sa majetkové pomery povinného alebo navrhovateľky zmenili, je vždy možné žiadať zmenu tohto rozsudku. Výšku zameškaného výživného určil okresný súd za obdobie od XX.XX.XXXX do 28.02.2021 na sumu 571,67 eur. Dlh na výživnom stanovil za obdobie 11 mesiacov a 13 dní. Vychádzal z toho, že k dátumu 28.02.2021 bolo už zročné výživné na mesiac marec 2021, teda výživné určoval za 13 dní mesiaca apríl 2020 a za mesiace máj 2020 až marec 2021. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

3. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, ktorý uviedol, že od augusta 2020 sa jeho sociálna situácia výrazne zmenila. Od tohto obdobia nemá stabilnú prácu a jeho mesačný príjem, ako už uviedol, bol 150,- eur až 200,- eur. Od marca 2021 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, takže aktuálne nemá žiaden mesačný príjem. V dôsledku jeho súčasnej nepriaznivej situácie bol nútený opustiť ubytovňu a presťahovať sa k svojej matke. Tá mu zároveň finančne pomáha s úhradou výživného na maloletého S. W.. Jeho majetkové a finančné pomery mu neumožňujú uhrádzať výživné pre navrhovateľku. Zároveň v odvolaní požiadal o zníženie mesačného výživného, ktoré je povinný platiť v prospech maloletého S. W.. Sumu 200,- eur nie je schopný zo súčasného príjmu splácať. S prihliadnutím na jeho súčasnú sociálnu situáciu navrhol nevyhovieť návrhu navrhovateľky. Ihneď, ako sa jeho majetkové a finančné pomery zlepšia, bol ochotný výživné ďalej uhrádzať. Tiež požiadal, aby súd vo veci prihliadol na súčasnú situáciu na trhu práce, ktorý ovplyvnila pandémia. Dobu jedného mesiaca splatnosti požiadal predĺžiť na dobu neurčitú. K odvolaniu bolo pripojené oznámenie o zaradení povinného do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

4. Navrhovateľka vo vyjadrení k podanému odvolaniu vyslovila nesúhlas s odvolacou argumentáciou povinného. Uviedla, že povinný síce predložil potvrdenie o jeho zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie, avšak neuviedol svoje brigády či prácu načierno a taktiež sumu poberania dávok v hmotnej núdzi. Aj počas súdneho pojednávania dňa 03.02.2021 poukázala na to, že povinný pracuje u zamestnávateľa N. A.. Povinný mal doložiť príjem za vykonanú prácu, čo doposiaľ neurobil. Povinný sa nestále vyhýba práci pre jeho dlžoby. Viackrát mu navrhla pomoc s vybavením osobného bankrotu, čo on odmietol. Taktiež mu viackrát vybavila prácu, z ktorej po pár dňoch vždy odišiel. Je presvedčená, že sa práci úmyselne vyhýba, aby nemusel platiť výživné, čo dokazuje svojím častým striedaním práce. Povinný je zdravý, netrpí žiadnou závažnou chorobou, nie je poberateľom ani čakateľom na invalidný dôchodok. V ostatnom čase je na trhu práce dostatok pracovných príležitostí, čo prezentuje aj Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, ako aj dostatok pracovných ponúk na portáloch úradu práce. To, že nie je schopný platiť výživné určené rozhodnutím okresného súdu, považovala

navrhovateľka za výhovorku a vyhýbanie sa plateniu určených súm. Mala vedomosť, že aktuálne povinný pracuje pre spoločnosť BOLT. Ďalej uviedla, že aj jej situácia sa zmenila. Bola nútená opustiť Krízové centrum Slniečko a vyhľadať si podnájom, čo bol veľký problém, keďže nikto nechce ubytovať matku samoživiteľku s tromi maloletými deťmi. Podnájom si nakoniec našla, čím sa jej zvýšili výdavky zo sumy 100,- eur na sumu 400,- eur mesačne, čo doložila nájomnou zmluvou na pojednávaní dňa 03.02.2021. Navyše, maloletý syn S. W. trpí viacerými ochoreniami, ako je intolerancia na mliečne výrobky, často mu lekárka na gastrologii mení mlieko, trpí epilepsiou a bol mu diagnostikovaný autizmus, čo doložila lekárskymi nálezmi. Z tohto dôvodu nie je schopná si nájsť prácu, pretože syna nemôže umiestniť do klasickej materskej škôlky. Náklady na špeciálnu materskú škôlku sú mesačne v sume 150,- eur. Taktiež so synom S. musí absolvovať rehabilitácie, pretože sa mu na nohách skracujú svaly z dôvodu častých epileptických záchvatov. Má zvýšené náklady na jeho stravu a výživové doplnky, ako aj lieky. Aktuálne je na rodičovskej dovolenke, jej príjem pozostáva z rodičovského príspevku v sume 275,90 eur, náhradného výživného na Z. W. v sume 23,42 eur, náhradného výživného na U. S. v sume 29,42 eur, rodinných prídavkov v sume 76,50 eur a náhradného výživného na S. W. v sume 200,- eur, čo spolu činí sumu 605,24 eur. Náklady na nájom predstavujú sumu 400,- eur mesačne, na lieky a výživové doplnky vynakladá mesačne sumu 40,- eur, na hygienu a plienky sumu 30,- eur a na stravu sumu 140,- eur mesačne. Oblečenie a obuv sa snaží zohnať si na internete. K vyjadreniu boli pripojené lekárske potvrdenia, potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa, potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku, potvrdenia o poberaní náhradného výživného, výpis z bankového účtu o úhrade sumy 400,- eur, internetová ponuka práce a SMS komunikácia medzi účastníkmi.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie povinného bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a contrario s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a ust. § 219 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o stanovenie výšky výživného, ktoré má platiť povinný navrhovateľke. Rozsudok súdu prvej inštancie však nezodpovedal právnej úprave v časti určenia obdobia, za ktoré bol povinný zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky a v nadväznosti na to aj v časti výpočtu zameškaného výživného.

7. V rámci reakcie na odvoláciu argumentáciu povinného odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na taký, ktorý má rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostal sporný, alebo je nevyhnutný na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

8. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

9. Z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine okrem iného vyplýva, že súd pri ustálení výšky výživného prihliada na schopnosti povinného. Tieto predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Subjektívne schopnosti sa však môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v

príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolani (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 1Cz 27/1968 zo dňa 30.09.1968 uverejnený v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 5/1969). Právna úprava umožňuje komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň povinného pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samy osebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinnej osoby. Povinný totiž nemusí mať žiadny preukázateľný príjem, disponuje však značnými majetkovými podstatami. Za takýchto okolností súd určí výživné a je vecou povinného, aby ich speňažením alebo inak zabezpečil výživné (inak je to pri bežnom rozsahu majetkových pomerov povinného). Majetkové pomery, ako ďalší z predpokladov pre stanovenie výšky vyživovacej povinnosti, charakterizuje vlastníctvo nehnuteľností (pozemky, domy, byty, rekreačné chaty, ich počet, reálna potreba a možnosť využitia povinným vrátane získavania výnosov z nich, prípadne dôvod ich nevyužívania na výnosy), cenných papierov, obchodných podielov, vkladov v bankách, iných huteľných vecí (motorové vozidlá, luxusné športové vybavenie, zbierky, cennosti, elektronika), ako aj celkový životný štandard (dovolenky, životné náklady). Nejde o zásah do vlastníckeho práva povinného, ktorý môže vlastniť neobmedzené majetkové podstaty, ale len o posúdenie jeho majetkových pomerov vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery je potrebné prihliadnuť aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako je potrebné prihliadať aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré rodič na seba berie.

10. V posudzovanej veci schopnosti povinného zjavne umožňujú prispievať na výživu navrhovateľky, pretože preukázal schopnosť nájsť si prácu a dosahovať zodpovedajúci príjem (keďže bol ochotný pristúpiť na dohodu o výživnom v sume 200,- eur mesačne na maloletého syna navrhovateľky S. W., nar. XX.XX.XXXX). Hoci je zrejmé, že príjmy povinného sa pohybujú mimo rámca štátnej kontroly (v zmysle údajov Sociálnej poisťovne povinný pracoval len približne mesiac a pol na prelome rokov 2019 a 2020 a následne len jeden deň v roku 2021), on sám však deklaroval isté formy brigád, z ktorých dosahuje príjem. Na výzvu okresného súdu povinný nepredložil žiadne potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu a objektívne ani nie je možné zistiť, na koho by sa mal súd obrátiť s požiadavkou na danú informáciu, keďže „oficiálne“ povinný nepracuje. Ak v odvolacom konaní predložil potvrdenie o jeho zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie, uvedené ešte nič nevytvorí o objektívnosti tohto kroku, keďže súd zohľadňuje schopnosti povinného aj v situácii, keď sa bez dôležitého dôvodu vzdá výhodnejšieho príjmu. Dôvod, pre ktorý povinný aktuálne nepracuje, nie je známy. V odvolaní nebola vysvetlená príčina zaradenia povinného do evidencie uchádzačov o zamestnanie, teda prečo v súčasnosti nepracuje a nedosahuje tak príjem (strata zamestnania mohla byť opodstatnená skutočnosťami tak na strane zamestnanca i zamestnávateľa, čo mohlo mať za následok rôzne posudzovanie otázky vyživovacej povinnosti).

11. Z výsluchu povinného na pojednávaní dňa 03.02.2021 mal aj odvolací súd preukázané, že povinný bol schopný dosahovať relevantný príjem. Uvádza, že v minulosti mal „dobro platenú brigádu“, v čase pojednávania však podľa jeho tvrdení zarábala už iba 150,- eur mesačne. Dôvody zmeny práce bližšie povinný nevysvetlil a následne ani nereagoval na požiadavku okresného súdu predložiť potvrdenie o príjme, ako bolo uvedené vyššie.

12. Na základe zisteného skutkového stavu veci bolo preto opodstatnené rozhodnúť na základe princípu potenciality, t. j. zohľadniť posledný povinným deklarovaný najvyšší príjem (600,- eur mesačne), pretože následné zmeny práce, resp. ich ukončenia neboli zo strany povinného vysvetlené objektívnymi dôvodmi. Uvedený príjem navyše približne zodpovedá výške minimálnej mzdy v zmysle právnej úpravy (zákon č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde). Schopnosti povinného dosahovať príjem boli rozhodujúcimi pre posúdenie dôvodnosti jeho odvolania, v ktorom nebolo náležite vysvetlené, čo viedlo k tvrdenému zníženiu zárobku.

13. Pokiaľ povinný poukazyval na potrebu zníženia výživného na maloletého S. W., takúto požiadavku musí učiniť osobitným návrhom, keďže predmetom aktuálneho konania bolo určenie výživného na navrhovateľku, nie na maloleté dieťa. Povinný v odvolaní žiadal predĺžiť „dobu jedného mesiaca splatnosti“, ktorému návrhu nebolo možné vyhovieť, pretože splatnosť výživného je stanovená priamo zákonom (podľa ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu). Rovnako tvrdenia o potrebe prihliadnutia na situáciu na trhu práce, ktorý ovplyvnila pandémia, neboli bližšie konkretizované. Je pritom všeobecne známou

skutočnosťou, že pandémia zasiahla predovšetkým oblasť služieb a umenia, nie stavebníctvo, v ktorom pracoval povinný naposledy.

14. Vyživovacia povinnosť povinného podľa ust. § 74 ods. 1 Zákona o rodine je limitovaná dobou dvoch rokov, začínajúcou najneskôr dňom pôrodu („... po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu...“, deň pôrodu sa teda do tejto doby počíta). V danom prípade tak bola táto doba určená zákonom najneskôr odo dňa XX.XX.XXXX vrátane do dňa 17.04.2022 vrátane. Z ust. § 77 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine zároveň vyplýva, že právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. V danej veci začalo konanie na základe návrhu navrhovateľky na určenie príspevku nevydatej matke dňa 12.05.2020 (deň podania návrhu na okresnom súde). Od tohto dátumu potom mohol súd priznať výživné, nie ako okresný súd v napadnutom rozsudku odo dňa narodenia dieťaťa (XX.XX.XXXX). Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že limitoval dobu, po ktorú uložil povinnému povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky, s účinnosťou od 12.05.2020 najdlhšie do dňa 17.04.2022 vrátane. To následne viedlo aj zmene obdobia a sumy zameškaného výživného. Povinný bol zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky od 12.05.2020. Ku dňu rozhodnutia okresného súdu (03.03.2021) bolo už zročné výživné na celý mesiac marec 2021, čo vyjadril odvolací súd tak, že zameškané výživné zahŕňa obdobie až do 31.03.2021. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vypočítal sumu zameškaného výživného ako súčet alikvotnej časti výživného za 20 dní mesiaca máj 2020 (32,26 eur = 50,- eur / 31 dní mesiaca máj 2020 x 20 dní) a výživného za mesiace jún 2020 až marec 2021 (500,- eur), čo predstavuje spolu sumu 532,26 eur. Túto sumu môže povinný splácať v splátkach po 10,- eur mesačne, počnúc kalendárnym mesiacom, v ktorom nadobudne tento rozsudok právoplatnosť, pričom nezaplatením čo i len časti ktorejkoľvek splátky v lehote jej splatnosti sa stáva splatným celý zvyšok dlhu na zameškanom výživnom.

15. O trovách konania (teda konania na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania) rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1, 2 CSP v nadväznosti na ust. § 52 CMP. Odvolací súd zároveň nezistil žiadne dôvody pre prípadné použitie ust. § 55 CMP, najmä ak sa žiaden z účastníkov nedomáhal jeho aplikácie.

16. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.